

Η εισήγηση για τό ταξίδι του 'Αμερικανού Προέδρου

του Νικ. Λ.Γ. Λιναρδάτου

— «Κύριε πρόεδρε, δέν θά σάς τό συνιστοῦσα. Γιά διάφορους λόγους. Εἶναι μία χώρα σέ κατάσταση συνεχούς ἀναταραχῆς. Ἐνα φαινόμενο. Σκεφθεῖτε πῶς, χωρίς νά παρακουράζονται οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖ, καλοπερνάνε. Ἴσως καλύτερα κι ἀπό 'μάς' πού μάς θγαίνει τό λάδι. Εἶναι νά τούς ζηλεύεις. Ἐχουν καταργήσει ὅλους τούς κανόνες πού ρυθμίζουν τή λειτουργία τῶν ἀνθρώπινων κοινωνιῶν. Ἐχουν δικοῦς τούς κανόνες. Γ' αὐτό δέν μποροῦμε νά βασίσουμε τήν πολιτική μας σέ αὐτήν. Ἡ σημερινή κυβέρνησι διακείται φιλικά. Ξέρουμε ὅμως τί θά ξημερώσει αὔριο;

— «Πρὶν ἀπό μερικά χρόνια ἐχαρήκαμε ὅταν πρωθυπουργός τῆς ἐγίνε ἓνας συμπολίτης μας Ἄμερικανός. Ἐλα πού αὐτός μάς ἐκήρυξε, τουλάχιστον λεκτικά, τόν πόλεμο! Πρωτύτερα στόν ὄρκο νομιμοφροσύνης (Oath of allegiance for naturalized citizens) εἶχε ὀρκιστεῖ «ὅτι θά φέρω ὄπλα ὑπὲρ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν...». Πού νά βασιστοῦμε λοιπόν;

— «Αὐτά μοῦ εἰσηγοῦνται. Σκέφτομαι λοιπόν: Ἐνα ἀπό τά πιό σημαντικά καί ἐπείγοντα (νά λυθοῦν) προβλήματα, τά ὁποῖα ἀντιμετωπίζει ἡ χώρα μας καί ἡ ἀνθρωπότητα εἶναι ἡ ἐξασφάλισι τῆς ἀπαιτούμενης γιά παγκοσμίως ἀξανάμενες ἀνάγκες ἐνέργειας. Ἐτσι πρὸς τό παρόν ἡ Μέση Ἀνατολή εἶναι γιά τήν ἐξωτερική μας πολιτική πρώτη προτεραιότητα. Ἰδίως μετὰ τίς δυσκολίες πού μάς δημιουργοῦν ὁ Τσάβες καί ὁ Πούτιν' μέ τήν περσινή ὑπερβολική αὔξησι τῆς τιμῆς τοῦ πετρελαίου ἐπῆραν τά μυαλά τους ἀέρα. Ἡ Μέση Ἀνατολή γίνεται ὄλο καί πιό σημαντικός παράγων στήν παγκόσμια οἰκονομία' καί σταθερότητα. Γ' αὐτό πρέπει νά ἀναζητήσουμε στέρεες βάσεις, ἀπάνω στίς ὁποῖες θά στήσουμε τήν πολιτική μας στήν περιοχή».

— «Καλά τά λές. Γιά τόν πρωθυπουργό πού ἀνέφερες, ποῖός εἶναι; (Χαμογελάει). Ἄλλά ναί, τό σημαντικό εἶναι ἡ Μέση Ἀνατολή. Τί κάνουμε;».

— «Πάντως, κύριε Πρόεδρε, δέν θά κάμουμε τίς γκάφες τοῦ Μπούς. Δέν μπορῶ νά ἐξηγήσω γιατί ἐμεῖς οἱ πολιτικοὶ ἔχουμε τόσο μεγάλη δυσκολία νά λέμε τήν ἀλήθεια. Ἄν ἔλεγε ἀπό τήν ἀρχή ὅτι ἡ ἐπέμβασι στό Ἰράκ γίνεται γιά νά ἐξασφαλιστεῖ ἡ ροή τοῦ πετρελαίου, δέν θά ἦταν καλύτερα; Ἀντί γι' αὐτό ἡ σαχλαμάρα περὶ ὄπλων μαζικῆς καταστροφῆς. Ἦταν μιά ἐποχή πού τά think-tanks διαπίστωναν ὅτι τό καθεστῶς τῆς Σαουδαραβίας εἶχε ἀρχίσει νά τρίζει. Φόβος ἀνατροπῆς ἀπὸ ἐξτρεμιστικά στοιχεῖα' προσκεῖμενα στήν Ἀλ Κάιντα.

— «Σήμερα θά παρατηρήσω δύο πράγματα. Οἱ οἰκογένειες πού κυβερνάνε τή Σαουδική Ἀραβία ἀρχισαν νά καταλαβαίνουν τόν ἀναχρονισμό τῆς θέσεώς τους καί κάνουν θήματα μικρά ἐκουγχρονισμού. Καί τό ἄλλο: Γιά τήν πολιτική μας στήν περιοχή ἔχει ὑπερπολύτιμη ἀξία ἡ ἀεροπορική βάση μας στό Incirlik, τῆς Τουρκίας. Ἄν καταφέρουμε νά τήν διευρύνουμε καί γιά τόν στρατό, θά μποροῦμε νά πούμε ὅτι ἐπιτύχαμε μεγάλη ἐπιτυχία. Τό συζητᾶμε. Ἐχει ἀλλάξει τά τελευταῖα χρόνια ἡ ἐξωτερική πολιτική τῆς' ἀντίθετα πρὸς τήν πολιτική κληρονομιά τοῦ Ἀτατούρκ. Γίνεται σημαντικός παίκτης στή Μέση Ἀνατολή. Ἡ ἀξανάμενη ἀνησυχία γιά τόν Κουρδικό ἐθνικισμό ἔφερε τήν Ἀγκυρα πιό κοντά στίς κυβερνήσεις τοῦ Ἰράν καί τῆς Συρίας, πού κι αὐτές παλεύουν μέ τούς ἀτίθασους Κούρδους. Ἄν καί ἀνησυχητική, αὐτή ἡ ἀλλαγὴ θά μποροῦσε νά ἐξελιχθεῖ σέ εὐκαιρία γιά ἐμάς καί τούς συμμάχους μας' νά χρησιμοποιήσουμε τήν Τουρκία ὡς γέφυρα πρὸς τή Μέση Ἀνατολή. Θά σάς στείλω νά διαβάσετε σχετική ἀνάλυσι τοῦ Lattabee τῆς RAND Corporation (σημείωσι γράφοντος: ὁ F. Stephen Lattabee εἶναι ἐπί κεφαλῆς τῆς ἔδρας Εὐρωπαϊκῆς Ἀσφάλειας τῆς RAND Corp., τοῦ γνωστοῦ think-tank ἐρευνας καί ἀναλύσεως πού χρησιμοποιεῖται καί ἀπὸ τήν Ἀμερικανική κυβέρνησι). Ἐδημοσιεύθηκε στό Foreign Affairs [τοῦ Ἰουλίου-Αὐγούστου 2007]. Μιά ἐπίσκεψή σας στήν Ἀγκυρα θά βοηθοῦσε ἀφάνταστα.

— «Προτὸν σάς ἀφήσω, νά σάς διηγηθῶ τί ἐπάθαμε μέ τόν Μπίλλ. Ἡ Ἑλληνική κυβέρνησι εἶχε καλέσει γιά ἐπίσημη διήμερη ἐπίσκεψι τόν πρόεδρο τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τόν Νοέμβρη τοῦ 1999. Ὑπὸ τήν πίεσι πρωτοφανοῦς παροξυσμοῦ ἀντιαμερικανισμοῦ ἀναγκαστήκαμε νά περιορίσουμε τήν ἐπίσκεψή μας σέ διάρκειας μερικῶν ὥρων. Σάν κλέφτες ἐπῆγαμε' σάν κλέφτες ἐφύγαμε. Σάν νά ἤμαστε ὁ χειρότερος ἐχθρός τους. Ἀπὸ πάνω μάς τά ἔψαλε καί ὁ πρόεδρος στήν προσφώνησή του στό γεῦμα πού μάς παρέθεσε. Γιά τό φαῖ δέν ἔχω διατηρήσει ἀναμνήσεις (χαμογελάει). Τώρα ἔχουμε καί τόν Καρτζαφέρη. Τότε ἐκυριαρχοῦσαν οἱ ἀριστεροί.

— «Καί νά σκεφτεῖ κανεὶς ὅτι ἂν δέν εἶχαμε ἐπέμβει στόν Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, εἶναι σχεδόν βέβαιο ὅτι οἱ Δυτικές δημοκρατίες, μέ τίς ὁποῖες ἦταν σύμμαχοι, θά εἶχαν ἠττηθεῖ. Καί ἡ χώρα τους θά εἶχε κομματιαστεῖ μετὰ τῶν τριῶν ἢ τεσσάρων γειτόνων τους. Στήν πραγματικότητα τοῦτο εἶχε ἤδη γίνει' ἀνατράπηκε μέ τίς συνθήκες εἰρήνης. Ὑστερα, ἂν δέν τούς εἶχαμε βοηθήσει στόν λεγόμενο ἐμφύλιο πόλεμο, θά εἶχαν πέσει πίσω ἀπὸ τό Σιδηροῦν Παραπέτασμα. Καί σήμερα πᾶμφτωχοί θά ἀνταγωνίζονταν τούς Ἀλβανούς, τούς Σλαβομακεδόνας (ὅπως τούς Λένε) καί τούς Βουλγάρους σέ φιλοαμερικανικά αἰσθήματα καί ἐκδηλώσεις ἀγάπης. I love Obama: τό εἶδα σέ φωτογραφία ἀπὸ τά Τίρανα στούς New York Times. Θά εἶχαμε παρόμοιες καί ἀπὸ τήν Ἀθήνα' σέ πανό κρεμασμένα στήν Ἀκρόπολι' ἀκόμα καί I love George W. Bush. Αὐτά πρὸς τό παρόν. Σας εὐχαριστῶ πολύ, mister President. Αὔριο θά σάς στείλω ἕκτενές memorandum».

— «Σχολιό μου: Δέν εἶμαι ὠτακουστής. Οὔτε τά ἔχω ἀντιγράψει ἀπὸ κάπου. Ἀποτέλεσμα ἐμμονῶν ἰδεῶν εἶναι πού ὦρες-ὦρες μέ πιάνουν. Νά παίξω μέ τήν τρέλλα τοῦ κόσμου. Τρελλός δέν εἶναι ὁ διάλογος πού ἀφηγήθηκα; Φαντασία μου. Ἴσως ὅμως νά μὴν ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τήν πραγματικότητα. Φαντάζομαι πῶς θά γελάτε κι ἐσεῖς μέ ὅσα συμβαίνουν στόν κόσμον μας. Καί τό βράδυ ἀντί γιά προσευχή, κρυφά, σάν ἀπὸ ντροπή, δακρῦζουμε γιά τήν ἐλαφρότητά μας' καί τό κατάντημά μας.